

24.02. МЕЂУНАРОДНИ ДАН БОРБЕ ПРОТИВ ВРШЊАЧКОГ НАСИЉА

Међународни дан борбе против вршњачког насиља обележава се 24. фебруара сваке године.

Вршњачко насиље је тема која се често помиње. Како га препознати и на време реаговати, чија је одговорност уколико се насиље дешава, како заштити дете и научити га самозаштити?

Вршњачко насиље је нежељено, агресивно понашање између деце школског узраста које се временом понавља или има потенцијал да се понавља. Постоји више облика вршњачког насиља:

1. вербално насиље – изговарање или писање окрутних изјава;
2. социјално насиље – обухвата избегавање, игнорисање, искључивање детета из друштва, ширење ружних трачева,...;
3. психолошко насиље – претећи погледи, праћење, застрашивање, игнорисање...;
4. физичко насиље – туча, гурање, рушење, шамарање,...;
5. дигитално насиље – насиље које се одвија путем друштвених мрежа, СМС порука, чета и интернет сајтова;
6. сексуално насиље – непристојно и непримерено додиривање по интимним деловима тела, као и добацивање вулгарних коментара (типичније за доба пубертета).

Дете које чини насиље може бити агресивно дете, које има проблеме са родитељима и наставницима, са лошим оценама у школи, које жели да привуче пажњу на себе. Дете које чини насиље обично напада слабијег од себе и тиме демонстрира свом друштву како је моћан и храбар – у основи је жеља за прихватањем.

Дете које трпи насиље је углавном тихо и повучено или по нечему другачије од својих вршњака (нпр. може бити талентовано за спорт, уметност, јако успешно у школи; може имати смешно презиме или бити неспретно; може бити и крупно и снажно, али мирољубиво што се тумачи као кукавичлук;...).

Истраживања, а и наша пракса, показују да деца не добију адекватну помоћ и подршку и заштиту од наставника, тренера, родитеља,... када се једном са проблемом насиља њима обрате, па се други пут и не обраћају. Зато радије бирају да се обрате својим пријатељима вршњацима, али, на жалост, они не знају како да им помогну. Тако се изложеност насиљу продужава. Што је дужа изложеност насиљу, то је и већа вероватноћа да ће се развити и други проблеми, као последица насиља. Особе које дуго трпе насиље могу постати депресивне, усамљене, повучене, забринуте и опада им самопоуздање.

Деца сведоци насиља су она деца која посматрају насиље између својих вршњака. Понекад и реагују и пријављују насиље, али искуство показује да, нажалост, чешће само посматрају или и сами постану учесници. Они, такође, осећају немоћ у ситуацијама вршњачког насиља, без обзира што нису непосредне жртве.

КОМЕ СЕ ОБРАТИТИ?

Јасна порука надлежних је да уколико трпе насиље, ученици увек треба да се обрате ономе у кога имају поверења. То може да буде било ко из шире и уже породице; то могу да буду и запослени у школи: наставници, одељенски старешина, психолог, педагог.

**STOP
NASILJU**

STOP NASILJU
MEDU DECOM

Застава
спречавање насиља

НЕ КУТИМО ○
НАСИЉУ I КУТАТИ ЗНАЧИ
УЧЕСТВОВАТИ.
ЈЕЛКА НИКАДИНОВИЋ 7₂

СТОП ВРШЊАЧКОМ НАСИЉУ
НЕ ПОДРЖАВАМО НАСИЉЕ
НЕ БУДИМО ПРЕД ПРОБЛЕМИМА
НЕ ПРИКРИВАЈМО НАСИЉНИКЕ
БУДИМО ТОЛЕРАНТНИ
НАТА ВРАНЉ
VI₂

NE PODRŽAVAMO NASILJE! X
BUDIMO TOLERANTNI!
DRUG NIJE META!
STOP
VRŠNJAČKOM NASILJU!!!
SPREČI NASILJE, BUDI HEROJ.

STOP NASILJU!
NE UGROZAVAJ TUĐI
ŽIVOT!
NAĐI DEVOJKU
NJOJ SE POSVETI!!
NE TRPI.
PRIJAVI!

STOP!!!
VRŠNJAČKOM NASILJU!
NE PRIKRIVAJMO
NASILNIKE!
DRUG NIJE META!

НАСИЉЕ ЈЕ НЕДОПУСТИВО
VIOLENCE IS UNACCEPTABLE
LA VIOLENZA É INACCETTABILE
GEWALT IST INAKZEPTABEL
STOP!!!

НАШЕ ИСКРЕНЕ ПОРУКЕ И ЖЕЉЕ

7/2

ОШ "ДРАГАН ЂОКОВИЋ УЧА"

ЛАЂЕВЦИ

